

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 31. stycznia 1893.

(Zawiera Nr. 10—12.)

10.

Ustawa z dnia 12. stycznia 1893,

o zmianie niektórych postanowień ustawy o miarach i wagach z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Artykuł I ustawy o miarach i wagach opiewać ma jak następuje:

Podstawami miar i wag prawem ustanowionych są metr i kilogram.

Metr jest jednostką miary długości; równa się on odległości między kreskami środkowymi w grupach kresek, umieszczonych na pierwowzorze **M** przechowywanym w *Bureau international des poids et mesures* w Breteuil (Paryż), mierzonej przy 0° C. na osi, oznaczonej kreskami podłużnymi.

Miary powierzchni i objętości wyprowadzają się z metra.

Kilogram jest jednostką masy; równa się masie pierwowzoru **K** przechowywanego w *Bureau international des poids et mesures* w Breteuil (Paryż).

Miary, służące do oznaczania masy w życiu potocznym, zwać się wagami.

Litr jest to wymierzona przy ciśnieniu jednej atmosfery objętość jednego kilograma wody w temperaturze, w której ta woda posiada największą gęstość przy bezwzględnej ciśnieniu jednej atmosfery.

O ile w systemie miar i wag potrzebne są oznaczenia temperatury, jako skalę temperatury przyjmuje się skalę termometru wodorowego stałej objętości przy prężności początkowej 1·3158 atmosfery i przy 0° C. Za punkty stałe uważa się 0° C., t. j. temperaturę topniejącego lodu i 100° C., t. j. temperaturę nasyconej pary wodnej pod ciśnieniem jednej atmosfery. Za jedną atmosferę uważa się ciśnienie słupa rtęci, mającego 760 milimetrów wysokości a 13·59593 gęstości, pod działaniem normalnego natężenia siły ciężkości. Jako normalne natężenie, uważa się natężenie siły ciężkości w *Bureau international des poids et mesures* (*Niveau du Pavillon de Breteuil*), podzielone przez 1·0003322.

Artykuł II.

Artykuł II ustawy o miarach i wagach ma opiewać jak następuje:

Wzorcem miary długości dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jest zatwierdzona jako pierwowzór Nr. 15 w r. 1889 przez

Conférence générale des poids et mesures kopia metra za jednostkę długości, w artykule I przyjętego. Na kopii tej, według certyfikatu, wydanego przez *Comité international des poids et mesures* i do niej dołączonego, odległość między kreskami środkowymi w grupach kresek na niej umieszczonych, zmierzona przy 0° C. na osi, podłużnymi kreskami oznaczonej, jest o 0.0000009 metra większa od metra, określonego w artykule I.

Wzorcem wagi dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jest zatwierdzona jako pierwowzór Nr. 33 przez *Conférence générale des poids et mesures* kopia kilograma w artykule I za jednostkę masy przyjętego. Według certyfikatu, wydanego przez *Comité international des poids et mesures* i do tej kopii dołączonego, masa jej jest o 0.00000061 kilograma większa od kilograma w artykule I określonego.

Artykuł III.

W artykule III, C, b) ustawy o miarach i wagach wyrazy: „równy 1 decymetr sześcienny* mają być opuszczone.

Artykuł IV.

Artykuł XVII ustawy o miarach i wagach ma opiewać jak następuje:

Tak zwana w mechanice przemysłowej siła jednego konia, służąca za jednostkę dynamiczną, ustanawia się na 75 kilogramometrów, t. j. 75 kilogramów pod działaniem normalnego natężenia siły ciężkości (artykuł I) podniesionych w jednej sekundzie na wysokość jednego metra.

Artykuł V.

O ile artykuł I ustawy niniejszej zmienia konstrukcją przyrządów do mierzenia, będących już obecnie w powszechnym użyciu, Rząd jest upoważniony do wyznaczenia stosownych terminów celem odpowiedniego zmienienia tych przyrządów.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu.

Mürzsteg, dnia 12. stycznia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

11.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. stycznia 1893,

którem uzupełniają się postanowienia co do opatrywania znaczkami zamknięcia wyrobów cukrowych opodatkowanych.

Odnośnie do §. 15go, IV przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888) i w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu pozwala się opatrywać urządzeniami znaczkami zamknięcia mączkę cukrową także w pudełkach tekturowych owiniętych lub nie owiniętych papierem w wadze netto po 5 kilogramów.

Pudełka te lub ich opakowania powinny być zrobione w taki sposób, żeby urządowy znaczek zamknięcia można było przyklepić według przepisu i żeby pudełka nie dały się otworzyć bez uszkodzenia zarazem znaku urządowego lub opakowania

Pudełka lub ich opakowania papierowe powinny być obklejone wstęgą z papieru lub innego materiału w taki sposób, że gdy na obu końcach tej wstęgi, na siebie zachodzących, urządowy znaczek zamknięcia zostanie przyklepiony, otworzenie bez zostawienia śladów widocznych stanie się niemożliwym.

Gdy mączka cukrowa tak zapakowana, wysyłana jest w pakach lub innych naczyniach, nie przyklepia się na nich urządowego znaczka zamknięcia, lecz dla ułatwienia kontroli nad transportem kartkę, podającą ilość pudełek lub pakietów, urządowymi znaczkami zamknięcia opatrzonych.

Znaczek przemysłowy w formie winiety umieszczać należy na pudełku lub na opakowaniu, lecz może także znajdować się na wstędze opasającej.

Steinbach r. w.

12.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 1. lutego 1893,

tyczące się wprowadzania wina Marsala za opłatą cła zniżonego.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi rozporządza się

w myśl ustępu *h)* rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 201) w przedmiocie pobierania cła zniżonego od wina włoskiego typu „Marsala“, co następuje:

1. Do pobierania cła zniżonego od wina typu „Marsala“, którego znamiona charakterystyczne podane zostały w rozporządzeniu z dnia 1. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 201), umocowane są tylko komory do ekspedycyowania win włoskich za poborem cła zniżonego upoważnione, przyrządami potrzebnymi opatrzone, w rozporządzeniu z dnia 10. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 125) wymienione.

Przy ekspedycyowaniu wina tego gatunku trzeba w szczególności mieć na uwadze co następuje:

a) Wszelkie posyłki wina typu „Marsala“, od których posyłający chce opłacić cło zniżone, powinny być opatrzone świadectwem potwierdzającym ich pochodzenie z jednej z prowincyj sycylijskich: Palermo, Trapani, Catania lub Messyna. Do wystawiania tych świadectw pochodzenia upoważnione są tak Władze miejscowe (syndykowie gminni) miejsca wyrobu, jak i prefektury królewskie rzeczonych prowincyj.

W świadectwach pochodzenia powinno być wyraźnie potwierdzone, że posyłka nie przekracza jeszcze ilości maksymalnej, cłu zniżonemu podlegającej, która odnośnie prowincyj na rok bieżący została wyznaczona.

Rok rozpoczyna się dnia 15. grudnia 1892; do wprowadzenia za opłatą cła zniżonego wyznaczono prowincyj palermitańskiej 1000, trapańskiej 2000, katańskiej i messyńskiej po 500 cetnarów metrycznych brutto wina Marsala.

b) Jeżeli posyłka opatrzona jest świadectwem pochodzenia i nadto zaślgnięta poświadczaniem rozbioru chemicznego, wydanem przez jedną ze stacyj doświadczalnych w Palermie, Catanii lub Riporto a ułożonem podług wzoru *D* wzmiankowanego wyżej rozporządzenia ministeryalnego (Dz. u. p. Nr. 201 z r. 1892), natenczas, wyjąwszy przypadki szczególnego podejrzenia, nie poddaje się jej badaniu.

c) Jeżeli niema poświadczenia rozbioru chemicznego, posyłki wina przynoszące 100 kilogramów, poddać należy przepisaniem zbadaniu celem oznaczenia, ile wino zawiera wyciągu alkoholowego i gipsu i przekonania się, czy nie zawiera barwników smołowych.

Gdy posyłka wprowadzana wynosi 100 kilogramów lub mniej, natenczas, wyjąwszy przypadek szczególnego podejrzenia, badanie ogranicza się jedynie do stwierdzenia, że ilość alkoholu zawartego w ekspedycyowanym winie Marsala nie przenosi 18 procentów objętości.

2. Celem kontrolowania, żeby roczna ilość 4000 cetnarów metrycznych brutto wina Marsala, którą wolno wprowadzić za opłatą cła zniżonego, nie została przekroczona, komory ekspedycyujące winny świadectwa pochodzenia, tyżące się posyłek wina tego gatunku, ekspedycyowanych za opłatą cła zniżonego, przesyłać niezwłocznie z odwołaniem się do pozycyi rejestru ekspedycyjnego c. k. wydziałowi III rachunków specjalnych dla ceł i akcyzy w Wiedniu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Steinbach r. w. Bacquehem r. w.
Falkenhayn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
1859 " 1868 " 12 " "	" " 1879 " 1888 " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 . . . 5 " 25 -	" 1865 . . . 2 " —	" 1880 . . . 2 " 20 "
" 1851 . . . 1 " 30 "	" 1866 . . . 2 " 20 "	" 1881 . . . 2 " 20 "
" 1852 . . . 2 " 60 "	" 1867 . . . 2 " —	" 1882 . . . 3 " —
" 1853 . . . 3 " 15 -	" 1868 . . . 2 " —	" 1883 . . . 2 " 50 "
" 1854 . . . 4 " 20 -	" 1869 . . . 3 " —	" 1884 . . . 2 " 50 "
" 1855 . . . 2 " 35 -	" 1870 . . . 1 " 40 "	" 1885 . . . 1 " 80 "
" 1856 . . . 2 " 45 -	" 1871 . . . 2 " —	" 1886 . . . 2 " 30 "
" 1857 . . . 2 " 85 -	" 1872 . . . 3 " 20 "	" 1887 . . . 2 " 50 "
" 1858 . . . 2 " 40 -	" 1873 . . . 3 " 30 -	" 1888 . . . 4 " 20 "
" 1859 . . . 2 " —	" 1874 . . . 2 " 30 -	" 1889 . . . 3 " —
" 1860 . . . 1 " 70 -	" 1875 . . . 2 " —	" 1890 . . . 2 " 70 "
" 1861 . . . 1 " 50 -	" 1876 . . . 1 " 50 -	" 1891 . . . 3 " —
" 1862 . . . 1 " 40 -	" 1877 . . . 1 " —	" 1892 . . . 5 " —
" 1863 . . . 1 " 40 "	" 1878 . . . 2 " 30 "	

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie** są **całkowicie uzupełnione**, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.